

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/206/2017
Identifikačné číslo spisu:	6115214855
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Bajánková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6115214855.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne A. Q., bývajúcej v T., zastúpenej Mgr. Martinom Čižmárom, advokátom, s o sídlom v Banskej Bystrici, Československej armády 1617/24, proti žalovanému J., s o sídlom v T., IČO: XX XXX XXX, zastúpenému JUDr. Zuzanou Falisovou, advokátkou so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. Š. Moyzesa 2, IČO: 33 759 626, o určenie neplatnosti zvolania a konania spoločenstva vlastníkov bytov, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 8C/288/2015, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. februára 2017 sp. zn. 15Co/46/2017, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. februára 2017 sp. zn. 15Co/46/2017 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len súd „prvej inštancie“) rozsudkom z 27. apríla 2016 č. k. 8C/288/2015-130 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že zvolanie a konanie zhromaždenia J. N. zo dňa 25. júna 2015 vrátane prijatých uznesení je neplatné, uloženia povinnosti zvolať nové zhromaždenie do konca roka 2015 s programom schválenia rozpočtu, schválenia ročnej závierky a vyúčtovaním úhrad za plnenia, schválenia mesačných úhrad plnenia, mesačných platieb za správu príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv, použitia prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv vcelku a v rozpise podľa jednotlivých bytov, ktoré musia byť v písomnej forme spolu s pozvánkou k dispozícii všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov minimálne 5 pracovných dní pred začatím zhromaždenia, uloženia povinnosti zaslať žalobkyni materiály týkajúce sa jeho činnosti v zmysle požiadaviek uvedených v listoch A. - 1/14 z 13. júna 2014 a A. - 6/15 zo dňa 10. júna 2015, a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 268,49 Eur k rukám právnej zástupkyne JUDr. Zuzany Falisovej, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 15. februára 2017 sp. zn. 15Co/46/2017 odvolanie žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie ako oneskorene podané odmietol v zmysle § 386 písm. a/ CSP.
3. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z obsahu spisu, podľa ktorého rozsudok súdu prvej inštancie bol žalobkyni doručený 4. júna 2016, čo potvrdil svojim podpisom na doručení (č. l. 136

spisu) zástupca žalobkyne. Lehota na podanie odvolania mu začala plynúť 5. júna 2016 [§ 57 ods. 1 a § 57 ods. 3 zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP”)] a uplynula 20. júna 2016 (pondelok). Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa podala odvolanie 19. júla 2016, a teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie odvolania.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 420 písm. f/ CSP, t. j. že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobkyňa v dovolaní uviedla, že odvolací súd pri vydávaní napadnutého rozhodnutia pochybil tým, že si osvojil nesprávny dátum doručenia rozsudku súdu prvej inštancie, na základe čoho dospel k nesprávnemu záveru o oneskorenom podaní odvolania žalobkyňou v zmysle § 386 písm. a/ CSP. Žalobkyňa mala za to, že 4. júna nemohlo dôjsť k doručeniu rozsudku súdu prvej inštancie, ako je nesprávne uvedené na doručenke, vzhľadom na to, že 4. jún 2016 pripadal na sobotu, t. j. deň, ktorý nie je pracovným dňom súdu, a teda v uvedený deň nemohlo dôjsť k doručeniu predmetného rozsudku. Uviedla, že k doručeniu predmetného rozsudku došlo 4. júla 2016, lehota 15 dní na podanie odvolania v zmysle § 204 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 57 ods. 1 O.s.p. začala plynúť 5. júla 2016 (utorok) a uplynula 19. júla 2016 (utorok). Dovolaciemu súdu predložila úradný záznam z Informačného centra Okresného súdu Banská Bystrica zo 4. júla 2016, úradný záznam o nazretí do spisu sp. zn. 8C/288/2015 zo 4. júla a podanie žalobkyne označené ako výzva - odpoveď, vyhotovené 2. júla 2016 a doručené do podateľne súdu prvej inštancie dňa 4. júla 2016, ktoré preukazujú, že zástupca žalobkyne sa nachádzal 4. júla 2016 v priestoroch súdu prvej inštancie a pri tejto príležitosti mu bol aj osobne doručený rozsudok č. k. 8C/288/2015-130. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhla, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), a to oprávnenou osobou, zastúpenou advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

7. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (pozri § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

8. V danom prípade žalobkyňa uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 (ďalej v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013, 3 Cdo 98/2015) vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané.

10. So zreteľom na uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalobkyne odvolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

11. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že zástupca žalobkyne si predmetný rozsudok súdu prvej inštancie prevzal 4. júna 2016 (doručenka na č. l. 136 spisu), a teda posledný deň lehoty na podanie odvolania pripadol na piatok 20. júna 2016. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z obsahu listiny preukazujúcej doručovanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie (č. l. 152 spisu), z ktorej vyplýva, že predmetné odvolanie bolo podané na poštovú prepravu 19. júla 2016, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie žalobkyne proti rozsudku súdu prvej inštancie ako oneskorene podané podľa § 386 písm. a/ CSP odmietol.

12. Dovolací súd vykonal vo veci šetrenie, a zistil, že zamestnankyňa súdu prvej inštancie (ďalej len „zamestnankyňa“), ktorá osobne doručovala rozsudok súdu prvej inštancie sa 4. júna 2016 (ktorý deň pripadol na sobotu, teda deň pracovného pokoja) v práci nenachádzala. Zamestnankyňa uviedla, že

zástupca žalobkyne sám vypísal na doručenke údaje o mieste a dátume prevzatia rozsudku, a vzhľadom na uvedené sa preto možno domnievať, že chybné napísal na vnútornú doručku dátum 4. júna 2016, namiesto 4. júla 2016.

13. Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností. V prípade, ak všeobecný súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (tak napr. III. ÚS 331/04, III. ÚS 249/08, IV. ÚS 379/08).

14. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že nebolo mimo rozumných pochybností preukázané, že žalobkyňa podala opravný prostriedok - odvolanie oneskorene. Preto ak odvolací súd odmietol odvolanie žalobkyne ako oneskorene podané, odňal mu svojím konaním a rozhodnutím právo, aby na základe jeho včas podaného odvolania bolo ním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmané odvolacím súdom (porovnaj R 23/1994), t. j. týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalobkyňa opodstatnene uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

15. Najvyšší súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

16. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.